

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8289 van 28 maart 2012
in de zaak A. 203.886/XIV-34.033**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Vancraeynest
 kantoor houdend te 5530 Yvoir
 Avenue de Fidevoye 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 maart 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 73.965 van 26 januari 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 maart 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekers wijzen in het enige middel op de racistische aanvallen door jongeren die de verzoeker te Kogalym en Tyumen (Rusland) zou hebben ondergaan.

Op grond daarvan achten zij de in artikel 57/7bis van de Vreemdelingenwet vastgelegde omkering van de bewijslast wat betreft de vervolging geschonden.

Voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hadden de verzoekers zich niet als dusdanig op artikel 57/7bis van de Vreemdelingenwet beroepen. Zij hadden slechts aangevoerd dat de verzoeker driemaal het slachtoffer van racistische aanvallen door jongeren te Kogalym was geweest, dat hij geen problemen met de lokale overheden maar wel met “niet staatsgebonden agenten” had gehad en dat de mogelijkheid naar een ander deel van Rusland te vluchten dus louter hypothetisch was.

In het bestreden arrest wordt daarop geantwoord dat de verzoeker tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal zelf heeft verklaard nooit een klacht bij de autoriteiten wegens de voorgehouden problemen te Kogalym en Tyumen te hebben ingediend. De verklaring van de verzoeker dat hij werd aangevallen en geslagen doch geen ernstige sporen van slagen had, dat hij bezig was met zijn werk en dat hij ook geen tijd had voor klachten, wordt letterlijk geciteerd. Dienaangaande wordt vastgesteld dat de verzoeker niettegenstaande de beweerde veelvuldigheid van de aanvallen geen nood noch tijd had om de bescherming door de autoriteiten van zijn land van herkomst in de roepen. Er wordt ook vastgesteld dat de bewering in het verzoekschrift tot beroep als zouden de autoriteiten niet in staat zijn geweest hem te beschermen in strijd is met de eerdere verklaring dat hij zich niet tot die autoriteiten heeft gewend. De door de verzoekers bijgebrachte documenten worden in concreto besproken, waarna in het bestreden arrest wordt besloten dat zij geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de verzoekers “op flagrante wijze hebben verzaakt zich te beroepen op de bescherming van de Russische autoriteiten in Kogalym en Tyumen” en dat in hunnen hoofde noch een gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

De verzoekers tonen niet aan dat die motivering niet zou voldoen aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen, noch dat daarmee de artikelen 39/2, 48/3 of 57/7bis van de Vreemdelingenwet zouden zijn geschonden. Het komt de Raad van State als administratieve cassatierechter niet toe zich voor de beoordeling van de aangevoerde feiten in de plaats van de rechter te gronde te stellen. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achtentwintig maart tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams